

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010674
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4420010674.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného K. J., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/307/20/4404 z 13.11.2020, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 11.02.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný K. J., nar. XX.XX.XXXX v D. D., trvale bytom I. č. XXX, t.č. vo výkone väzby v M. a M. R.,

je vinný, že

sa dňa 16.07.2020, v čase okolo 20.15 hod. v obci I., v byte na prízemí bytového domu na adrese I. č. XXX, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, vyhrážal svojej manželke, poškodenej O. J., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom I. č. XXX, a to takým spôsobom, že jej v kuchyni vyrazil z ruky pohár s vodou, chytil ju pod krk, pritlačil ju o chladničku, kde ju škrtil a pritom jej hovoril, že ju zaškrtil, následne sa poškodenej O. J. podarilo vyslobodiť zo zovretia obžalovaného a v strachu o svoj život z bytu utiekla k svojej matke, ktorá žije v rovnakom bytovom dome o poschodie vyššie, kde sa zamkla a privolala hliadku polície,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe (blízkej osobe),

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona číslo 474 /2019 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 13.11.2020 pod sp.zn. 1Pv/307/20/4404 obžalobu na obvineného K. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na hore uvedenom skutkovom základe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov O. J. a T. F., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov: W. K., J. C., Q. W., N. Q., znaleckým dokazovaním, oboznámením zvukového záznamu z volania poškodenej na linku 158 a listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ľutoval svoje správanie a poškodenej sa ospravedlňoval. Tvrdil, že v ten deň sa s manželkou pohádali, vyrazil jej pohár s vodou z ruky, aj ju potom chytil pod krk, ale nevyhrážal sa jej, nepoužil žiadne slová v zmysle, že ju zabije. Pripustil, že jej nadával ako aj nadával na svokra, ale nevyhrážal sa jej s tým, že by jej ublížil alebo ju zabil. Tvrdil, že poškodenú pod krk chytil jednou rukou, pričom toto jeho zovretie trvalo iba moment, nakoľko ju hneď pustil a manželka potom odišla k svokre. Vypovedal, že v ten deň požíval alkohol, nevedel vysvetliť, prečo jeho manželka tvrdí, že sa jej aj vyhrážal s tým, že zrejme ho už mala plné zuby a bola na neho nahnevaná. Vypovedal, že v čase tohto konfliktu bola v byte prítomná iba ich dcéra, ktorá sa zľakla a išla k svokre. Tiež uvádzal, že potom ako manželka s dcérou odišli, písal jej cez Messenger, že ju pri konflikte popálil na líce, ale nechcel ju popáliť a žiadal ju odpustenie.

Poškodená O. J. v procesnom postavení svedka vypovedala, že po príchode domov z práce ju obžalovaný čakal s dcérou, a tvrdil, že dcéra neposlúchala. Zobrala si z garáže kávu, ktorú jej obžalovaný pripravil, časť z nej vypila pri mame a zvyšok si zobrala do bytu. Potom prišiel aj obžalovaný, išiel na balkón, potom si od nej pýtal peniaze do krčmy, ktoré mu odmietla dať s tým, že ich nemá. Obžalovaný bol na balkóne, fajčil, medzitým sa hádali. Poškodená sa išla napiť a keď sa napila, obžalovaný jej vyrazil pohár z ruky a chytil ju pod krk pri chladničke. Dcéra to videla a utekala k matke poškodenej, že ju obžalovaný chce zaškrtiť, poškodená sa vytrhla, odišla z bytu a zavolala políciu. Poškodená už pre odstup času nevedela povedať, či ju obžalovaný chytil pod krk jednou alebo dvomi rukami ako ani to, či sa jej pritom vyhrážal, nadával však na jej matku. Tiež uviedla, že zovretie obžalovaného netrvalo veľmi dlho, pretože sa mu hneď vytrhla a utekala za dcérou, na krku mala v dôsledku toho iba odtlačok, čo bolo zdokumentované fotograficky, lekára nenavštívila. Poškodená potvrdila, že obžalovaný požíval alkohol, a to predovšetkým v čase, keď čakal na nástup do výkonu trestu odňatia slobody, avšak nebýval príliš opitý každý deň. Podľa vyjadrenia poškodenej obžalovaný pod vplyvom alkoholu niekedy išiel spať, inokedy bol agresívny, zvykol všeličo vykrikovať, hádali sa, ale nikdy predtým na ňu nezdvihol ruku. Potvrdila, že podala návrh na rozvod, ale obžalovanému povedala, že problémom je alkohol a keby od toho upustil, dala by mu ešte jednu šancu. Poškodená potvrdila, že obžalovaný sa jej v minulosti zvykol vyhrážať v stave ovplyvnenom alkoholom.

Súd na návrh prokurátora prečítal postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku zápisnicu o výsluchu svedkyne z prípravného konania, nakoľko rovnako ako prokurátor mal za to, že v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní v porovnaní s jej výpoveďou z prípravného konania sú rozpory, pričom poškodená sa na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k viacerým detailom vyjadrila, že si už nepamätá.

Poškodená v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný sa po príchode domov sťažoval na neposlušnosť ich dcéry a ihneď používal vulgárne výrazy smerom na jej matku s tým, že stále len rozkazuje a uvidí, čo bude. Obžalovaný chcel, aby si v garáži vypila kávu, poškodená to ale odmietla a kávu si zobrala do bytu, kde si vybalila veci a potom sa vrátila von, kde sedela so svojou matkou asi 15 minút a potom išla späť do bytu a upratovala. Obžalovaný potom prišiel do bytu aj s dcérou, na balkóne vykrikoval: „stará kurva, nech zdochne, lebo sa mi do rodiny stará“ a stále vykrikoval, že uvidia, čo sa stane. Následne si od poškodenej pýtal peniaze do krčmy, poškodená mu hovorila, že peniaze nemá a preto mu ich nevie dať, nervozita obžalovaného stúpala a znovu išiel na balkón, poškodená s

dcérou v spálni pozerali televízor. Obžalovaný potom išiel do kuchyne, poškodená sa išla do kuchyne napiť a obžalovaný jej pritom vyrazil z ruky pohár s vodou, chytil ju pod krk a škrtil ju, v čom ich dcéra plakala a utekala do bytu matky poškodenej. Poškodená sa následne vyslobodila, odišla do bytu svojej matky a zavolała políciu. Poškodená vtedy vypovedala, že obžalovaný sa jej stále vyhráža, že donesie benzín a podpáli byt a toto rozprával aj v inkriminovaný deň. Tiež tvrdila, že sa jej zvykne vyhrážať odrezaním hlavy, že jej pichne nôž so srdca, keď sa s ním rozvedie, tak ju zabije a on si to odsedí. Podľa vyjadrenia poškodenej sa obžalovaný takto správal iba keď mal vypité, ale od decembra roka 2019 je agresívny aj keď je triezvy. Poškodená to doteraz neriešila, pretože jej nikdy fyzicky neublížil, ale teraz sa zľakla, nakoľko si uvedomila, čo všetko rozpráva a začala sa báť o svoj život a život svojej dcéry. Poškodená vtedy tiež vypovedala, že obžalovaný ich s dcérou v čase, keď má vypité, vyháňa k jej matke, a potom na ňu nadáva, že im dáva rozumy, pričom veľa krát museli spať u jej matky, pretože robil cirkus, rozbíjal veci. Na otázku, či sa jej obžalovaný vyhráža aj v uvedený deň, odpovedala v tom zmysle, že keď si pamätá, že sa jej vyhráža stále, keď ju škrtil, tak ju určite nie „oné“. Poškodená tiež vtedy vypovedala, že obžalovaný ju škrtil oboma rukami. Poškodená vtedy tiež odpovedala na viaceré otázky obhajcu obžalovaného, týkajúce sa výchovy spoločnej dcéry obžalovaného a poškodenej, zásahov matky poškodenej do tejto výchovy a dokonca zodpovednosti poškodenej za opíjanie sa obžalovaného, ktoré boli podľa názoru súdu položené v rozpore s ust. § 132 odsek 2 Trestného poriadku. Poškodená na výzvu, aby vysvetlila uvedené rozpory vo svojich výpovediach uviedla, že udalosti sa stali tak, ako vypovedala na polícii, vtedy vypovedala pravdu, na udalosti si vtedy pamätala, teraz si ich už tak nepamätá.

Svedkyňa T. F. (matka poškodenej) vypovedala na hlavnom pojednávaní, že podobné veci, ako sa stali dňa 16.07.2020, sa nestali po prvýkrát. V noci na 16.07.2020 vnučka spal u nej, obžalovaný od rána na ňu vykrikoval, pretože bol pod vplyvom alkoholu, volal ju domov obedovať, pretože navaril, svedkyňa tiež varila a obžalovaný hovoril, že je rodičom on a nie svedkyňa. Aj vonku pred bytovkou stále išiel do vnučky a svedkyňa uviedla, že si nevie pomôcť, ale do takého správania sa vždy zastará. Obžalovaný tam vykrikoval, nadával aj jej, nazýval ju vulgárnymi výrazmi, ale on ju inak ako kurvou ani nenazýva. Svedkyňa videla problém v tom, že obžalovaný s jej dcérou bývajú v tej istej bytovke ako ona a pokiaľ medzi nimi príde ku konfliktu, dcéra s vnučkou samozrejme ihneď idú k nej, pričom sa stávalo, že obžalovaný vykrikoval pod vplyvom alkoholu, že podpáli byt. Podľa svedkyne obžalovaný dňa 16.07.2020 stále s vnučkou niečo riešil, potom prišla jej dcéra, pohádali sa, išli do bytu, obžalovaný ale na svedkyňu vykrikoval aj keď bola so susedou vonku. Svedkyňa potom išla do svojho bytu a za nejaký čas pribehla vnučka, celá sa klepala a hovorila, že obžalovaný drhne poškodenú, chce ju zabiť. Svedkyňa sa snažila vnučku ukludniť, potom prišla aj jej dcéra a zavolała políciu. Podľa vyjadrenia svedkyne bol obžalovaný po výkone trestu odňatia slobody nervóznejší, keď bol väčší problém, prišli jeho rodičia, zobrali ho a potom sa po nejakom čase vrátil a vždy mu bolo odpustené. Svedkyňa tvrdila, že pokiaľ bol obžalovaný triezvy, nemožno mu nič vyčítať, problém bol len alkohol. Svedkyňa tiež uviedla, že aj v ten deň počula, že obžalovaný vykrikoval z balkóna, že prinesie benzín a podpáli to, ona nech zdochne.

Súd za splnenia podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výsluchu svedkov W. K., J. C., Q. W. a N. Q. (susedov z bytovky), ktorí v podstate zhodne uviedli, že neboli svedkom žiadneho incidentu medzi obžalovaným a poškodenou dňa 16.07.2020, nevideli ani nepočuli žiadnu hádku ani konflikt a nemajú vedomosť o ich vzťahu. Jedine svedkyňa Q. W. pripustila, že počula obžalovaného smerom k jeho svokre povedať, aby zdochla a tiež to, že keď si vypil, zvykol vystrájať, vykrikovať sám pre seba, čo ale nebývalo často a inak obžalovaného hodnotila kladne a ako pracovitého človeka.

Zo záznamu z volania poškodenej na linku 158 súd zistil, že táto už v uvedenom oznámení uviedla, že obžalovaný ju škrtil, pričom zo zvukovej nahrávky súd zistil, že tento telefonát poškodenej nevyznel ako bez emócií, naopak, pred vyjadrením o tom, že obžalovaný má robiť bodrel a škrtiť poškodenú, sa táto na chvíľu odmlčala a vydýchla a súd vyhodnotil, že zo spôsobu oznámenia poškodenej už vtedy vyznieval minimálne pocit zo zažitia negatívnej udalosti a prekvapujúceho správania obžalovaného tak, ako poškodená následne aj verbálne deklarovala vo svojom výsluchu.

Z fotografie krku poškodenej, vyhotovenej povereným príslušníkom, súd zistil na ľavej strane krku poškodenej červený fľak na pokožke, pravá strana krku poškodenej fotograficky zdokumentovaná nebola.

Zo zápisnice o trestnom oznámení (ktorá je dôkazom podľa § 119 odsek 2 Trestného poriadku) súd zistil, že táto bola s poškodenou spísaná daň 16.07.2020 v čase o 21.30. hod. a poškodená vtedy tiež uviedla, že v kuchyni jej obžalovaný vyrazil pohár z ruky, chytil ju pod krk, zatlačil o chladničku a tam ju škrtil, pričom sa jej vyhrážal, že ju zaškrťí.

Zo zápisu o dychovej skúške súd zistil, že obžalovanému bolo dňa 16.07.2020 v dychu nameraných 0,47 mg/L alkoholu.

Súd za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Jána Bernáta, ktorý v jeho závere skonštatoval, že obžalovaný je osobu závislou na alkohole, pričom sa u neho jedná o rozvinutú závislosť a preto u neho odporúča uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Znalec súčasne nezistil ani dôvody na skúmanie duševného stavu obžalovaného.

Súd aj napriek súhlasu obžalovaného a prokurátora nemal žiadne pochybnosti o správnosti a odbornej presvedčivosti znaleckého posudku. Pokiaľ obhajoba ešte v úvode dokazovania na hlavnom pojednávaní (pred udelením súhlasu obžalovaného s čítaním znaleckého posudku) žiadala prítomnosť tohto znalca na hlavnom pojednávaní počas celého dokazovania za účelom vypracovania znaleckého posudku na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, t.j. v čase keď ešte nemohlo byť zrejmé, či dôjde k obsahovej zmene tých dôkazov, ktoré prípadne boli jednými z podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku a či táto zmena bude pre jeho závery vôbec významná, súd na takýto postup jednak nemal čase splnené podmienky a jednak takýto postup nepovažoval v tom čase pre svoje rozhodnutie ani za potrebné a preto tento návrh odmietol.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na návrh poškodenej na rozvod manželstva z 03.08.2020 ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú S., v ktorých opakovane opisuje svoju obavu z návratu obžalovaného do spoločnej domácnosti a jeho predchádzajúce agresívne správanie.

Vykonaním vyššie opísaných dôkazov a po ich vyhodnotení jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti, ktoré umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku tak, ako mu kládla za vinu obžaloba prokurátora. Obžalovaný síce priznal, že poškodenú na moment chytil pod krkom jednou rukou a vulgárne jej nadával, tvrdil však, že to z jeho strany bola reakcia na hádku s poškodenou a popieral, že by sa jej pritom vyhrážal zabitím.

Túto obranu obžalovaného mal súd v plnom rozsahu vyvrátenú ostatnými vykonanými dôkazmi, a to predovšetkým výpoveďou poškodenej, svedkyne F., zápisnicou o trestnom oznámení, zvukovým záznamom z telefonického oznámenia poškodenej na linku 158 a fotografiu poškodenej, ktoré dôkazy navzájom korešpondovali. Súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej O. J. z prípravného konania a jej opisu skutku v zápisnici o podanom trestnom oznámení, kde detailne opísala celý priebeh verbálneho konfliktu s obžalovaným, jeho verbálne agresívne správanie už v čase jej príchodu do miesta bydliska, jeho slovné útoky smerujúce proti jej matke T. F., vrátane toho, že sa už v tom čase vyhrážal podpálením bytu, čo potvrdila aj svedkyňa F.. Poškodená tiež vtedy vypovedala, že obžalovaný sa aj neskôr v byte správal agresívne, keďže bol pod vplyvom alkoholu, pýtal od nej peniaze na alkohol, ktoré mu odmietla dať a následne ju v čase, keď sa išla do kuchyne napiť, fyzicky napadol tak, že jej vyrazil pohár z ruky a škrtil ju oboma rukami, podľa vyjadrenia poškodenej síce nie dlhý čas, avšak dostatočne dlhý na to, aby toto zaregistrovala aj ich maloletá dcéra, prechádzajúca okolo, ktorá následne ušla zo strachu k starej matke a poškodenej sa podarilo zo zovretia obžalovaného vymaniť, a to nie preto, že by ju obžalovaný pustil tak, ako uvádzal. Poškodená do zápisnice o podanom trestnom oznámení uviedla jednoznačne i to, že obžalovaný sa jej pri tomto zovretí jej krku vyhrážal škrtením. Poškodená následne ani vo svojej výpovedi v prípravnom konaní neuviedla, že by obžalovaný vyhrážky v tomto momente nepoužil a na hlavnom pojednávaní rovnako toto nevyučovala tvrdiac, že si na tento detail, ako aj niektoré ďalšie detaily, už nepamätá. Jednoznačne však zotrvala na tom, že aj na polícii vypovedala pravdu. Súd postrehol, že poškodená toho času zaujíma k obžalovanému zmierlivejší postoj napriek tomu, že toho času pred Okresným súdom Nové Zámky prebieha aj konanie o rozvod ich manželstva (v rámci ktorého v písomných podaniach opakovane verbalizuje strach z návratu obžalovaného do spoločnej domácnosti), nakoľko sama nevyvylúčila možnosť obnovenia spolužitia s obžalovaným pod

podmienkou, že nebude požívať alkohol. Poškodená presvedčivo súdu vysvetlila, z akého dôvodu mala v tomto okamihu z obžalovaného strach, tvrdila sice, že obžalovaný sa správal agresívne aj v minulosti, v stave po požití alkoholu, opakovane jej ako aj jej matke nadával, vyhrážal sa podpálením bytu, odrezaním hlavy a inými vyhrážkami, v tomto konkrétnom prípade ju však už aj fyzicky napadol, čo u poškodenej vzbudilo obavu o jej život. Súd v tvrdeniach poškodenej ohľadne správania sa obžalovaného v minulosti ako aj v priebehu skutku, ktorý je predmetom konania v prejednávanej veci, vrátane ňou uvádzaných vyhrážok zabitím, nevzhladol žiadny motív obžalovaného krivo usvedčovať, naopak, vyjadrenia poškodenej pre súd vyzneli vierohodne aj preto, že svoju výpoveď nezmenila ani v tomto štádiu trestného konania napriek tomu, že možnosť obnovenia partnerského vzťahu s obžalovaným nevylučuje. Skutočnosť, že obžalovaný sa voči poškodenej pri predmetnom skutku správal verbálne a fyzicky agresívne spôsobom, ktorý prekračoval rámec bežnej hádky, podporuje aj bezprostredné správanie sa ich maloletej dcéry, ktorá ihneď z bytu ušla k svojej starej matke, ktorej sprostredkovala informáciu, že obžalovaný poškodenú drhne a chce ju zabiť. Skutočnosť, že zo strany obžalovaného išlo o správanie, spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu v zmysle naplnenia objektívnej stránky žalovaného prečinu, je podporená aj spôsobom telefonického oznámenia poškodenej polícii tak, ako je vyššie uvedené a z ktorého spôsobu nemožno podľa názoru súdu v žiadnom prípade vyvodit', že by poškodená iba „mala obžalovaného plné zuby a bola na neho nahnevaná“ tak, ako sa snažil postoj poškodenej vysvetľovať obžalovaný na hlavnom pojednávaní. Výpoveď poškodenej o priebehu fyzického ataku obžalovaného na ňu je súčasne podporený aj fotografickým zadokumentovaním ľavej časti krku poškodenej, na ktorom je pozorovateľné sčervenaté miesto na pokožku. Skutočnosť, že nebola fotograficky zadokumentovaná aj pravá časť krku poškodenej ako ani to, že by prípadne na tejto časti krku neboli pozorovateľné podobné sčervenania, podľa názoru súdu nemôžu viesť k záveru, že obžalovaný poškodenú držal za krk iba jednou rukou tak, ako tvrdil obžalovaný a tak súčasne spochybňoval výpoveď poškodenej, keďže aj pri držaní poškodenej za krk čo i len jednou rukou sa logicky vyvíja tlak na obe časti krku poškodenej a preto absencia zadokumentovania pravej časti krku poškodenej nemá žiadny vplyv na záver súdu o vierohodnosti výpovede poškodenej a ňou opísaného priebehu skutku, vrátane spôsobu, akým ju obžalovaný škrtil.

Na vyvodenie hore uvedených skutkových zistení a záver o spáchaní žalovaného skutku obžalovaným tak, ako je opísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku, súdu postačovali na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, pričom iné dôkazy v konečnom dôsledku prokurátor ani obhajoba nenavrhli.

Podľa názoru súdu obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, a to z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaný totiž úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane jednotlivca pred niektorými nebezpečnými vyhrážkami tak, že sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe (blízkej osobe). Pokiaľ ide o spôsobilosti obžalovaným použitej vyhrážky zabitím vzbudiť dôvodnú obavu, táto je jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odvodená od spôsobu a okolností jej vyslovenia obžalovaným, keď tento, súc pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcom verbálne agresívnom správaní sa voči poškodenej a jej matke, používajúc i vulgárne nadávky, pri jej vyslovení poškodenú aj súčasne škrtil, držiac ju za krk oboma rukami, pričom obžalovaný sa aj v minulosti poškodenej vyhrážal podpálením bytu, zabitím, podrezaním, a to aj pre prípad rozvodu, z ktorého dôvodu poškodená aj v minulosti z dôvodu takéhoto správania hľadala útočisko u svojej matky. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (fyzický atak obžalovaného, spočívajúci v škrtení poškodenej za súčasného vyslovenia vyhrážok zabitím) a jeho následkom (aj vo sfére telesnej integrity poškodenej), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (keď škrteniu poškodenej zo strany obžalovaného predchádzali aj verbálne agresívne útoky na jej osobu a osobu matky poškodenej a tiež požitie alkoholu obžalovaným), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou (keď nemožno ospravedlňovať verbálne a agresívne správanie obžalovaného voči poškodenej jeho pocitom zasahovania matky poškodenej do ich rodinného života ako ani rozdielnymi názormi na výchovu spoločného dieťaťa).

Súd skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko dospel k záveru, že neskorší Trestný zákon nie je pre obžalovaného priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že z manželstva s poškodenou pochádza jedno jeho maloleté dieťa. Obžalovaný pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody nebol v pracovnom pomere. Z miesta bydliska nie sú o obžalovanom uvádzané bližšie poznatky, charakterizujúce jeho povahu a správanie. Z hodnotenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a predchádzajúceho výkonu väzby vyplýva, že nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný s tým, že dodržiava ústavný poriadok a jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. V evidencii priestupkov má obžalovaný okrem postihu za dopravné delikty evidovaný aj postih za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúceho v hrubom správaní dňa 26.12.2016 v mieste bydliska.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil rôznorodých úmyselnej trestnej činnosti. Vo veciach Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/74/1998, 1T/78/2000, 1T/29/2002 a 1T/45/2003 a vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/50/2009 sa síce na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak uvedenou fikciou neodsúdenia nezanikla skutočnosť, že sa obžalovaný uvedenej, prevažne majetkovej trestnej činnosti, dopustil ale naopak, svedčí o jeho sklonoch k páchaniu trestnej činnosti a dokazuje fakt, že tento sa opakovane dostal do rozporu s právnym poriadkom. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/39/2017 z 13.04.2017, právoplatným dňa 05.05.2017, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona (vedenie osobného motorového vozidla a spôsobenie dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu 3,37 promile) a bol mu pôvodne uložený trest odňatia slobody 5 mesiacov ako podmienený spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 42 mesiacov. Uznesením súdu z 06.11.2019, právoplatným dňa 12.11.2019, však bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia a obžalovaný následne dňa 25.05.2020 trest odňatia slobody vykonal. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/33/2020 z 09.07.2020, právoplatným dňa 09.07.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Súd na rozdiel od trestného rozkazu (kedy obžalovanému na základe jeho vyjadrenia pri preštudovaní spisu po skončení vyšetrovania o priznaní skutku v celom rozsahu, t.j. vrátane vyhrážania sa poškodenej zabitím, tomuto priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona), nemohol obžalovanému priznať túto poľahčujúcu okolnosť, keďže tento síce opakovane prezentoval ľútosť nad svojim správaním, avšak nepriznal sa k trestnému činu tak, ako skutok žaloval prokurátor a ktorý mal súd i preukázaný po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, pretože v celom priebehu hlavného pojednávania popieral vyslovenie vyhrážok zabitím pri škrtení poškodenej. Naopak, súd u obžalovaného zistil prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Trestný zákon v ust. § 360 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje základnú sadzbu trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej prítiažujúcej okolnosti a pri absencii okolnosti poľahčujúcej podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona, t.j. na 16 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto sprísnenej trestnej sadzby a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže posledných desať rokov pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru súdu trest uvedeného druhu a výmery plne reflektuje nielen závažnosť obžalovaným pod vplyvom alkoholu znovu spáchaného prečinu, ale aj jeho aktuálny postoj k požívaniu alkoholu a rodinným vzťahom, ktoré prezentoval na hlavnom pojednávaní s tým, že má záujem o obnovenie partnerského vzťahu s manželkou, ktorá rovnako túto variantu nevyhlúčila. Na druhej strane ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a už vôbec nie iba vo výmere zodpovedajúcej dĺžke obžalovaným v tejto veci vykonanej väzby, bránili okolnosti prípadu a pomery obžalovaného. Na tomto mieste súd

považuje za potrebné zopakovať doterajšou kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý sa v prejednávanej veci nedostal do rozporu s právnym poriadkom stanovenými a spoločnosťou akceptovanými normami správania po prvý krát. V minulosti sa opakovane dopustil trestnej činnosti majetkového charakteru a posledné obžalovaným vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody zase súviseli s požívaním alkoholických nápojov a následne nerešpektovaním sankcie za také protiprávne konanie mu súdom uložené. V prejednávanej veci sa pritom obžalovaný znovu dopustil trestného činu pod vplyvom alkoholu, ktorý podľa vyjadrenia poškodenej požíva nielen občasne a tiež sa pod jeho vplyvom správa verbálne a naposledy i brachiálne agresívne, čo obžalovaný v zásade i pripustil. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil pod vplyvom alkoholu ani nie dva mesiace potom, ako dňa 25.05.2020 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený mu za spáchanie predchádzajúcej trestnej činnosti v súvislosti s požitím alkoholu. Z uvedeného postoja obžalovaného k pravidlám správania sa, stanovených aj právnym poriadkom, tieto v posledných troch rokoch porušených už tretí krát spôsobom, naplňajúcim znaky trestného činu, pre súd vyplynul záver o nevyhnutnosti pôsobiť na obžalovaného trestom odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a v strednom stupni stráženia za podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s tým, že si to vyžaduje nielen účel trestu z hľadiska nápravy obžalovaného a individuálnej prevencie, ale aj ochrana spoločnosti pred trestnou činnosťou zo strany obžalovaného s tým, že takýto trest i dostatočne odradí iných od jej páchania.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil pod vplyvom alkoholu a v súvislosti s jeho zneužívaním, keďže i znalec konštatoval závislosť obžalovaného na ňom, súd za podmienok podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a v súlade s odporúčením znalca uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).